



Arrest

nr. 31 793 van 21 september 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 23 februari 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 februari 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 16 maart 2007.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 3 juli 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 augustus 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 4 april 2005 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 8 februari 2006 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Vluchtrelaas

U verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 21 januari 1982 in Valvedditturai. Het huis waar U met uw ouders woonde werd op 26 december 2004 vernield door de tsunami. U woonde daarna tot 14 januari 2005 in een vluchtelingenkamp. Uw zus was sinds 1995 lid van de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE). Ze kwam elk jaar een keer op bezoek. In het vluchtelingenkamp leerde U een moslimmeisje kennen, Sonia. U ontmoette haar enkele keren. Op een gegeven moment stelde ze voor met U in het huwelijk te treden. U zei dat dat onmogelijk was vermits U Hindoe was en zij moslim. Hoewel ze aandrong weigerde U. Op 10 januari 2005 werd U door vier

mannen ontvoerd en overgebracht naar een afgelegen plek. U werd ondervraagd over uw relatie met het meisje en mishandeld. Na uw vrijlating moest U voor verzorging naar het ziekenhuis. Op 13 januari 2005 namen dezelfde vier mannen U mee. Ze zeiden dat ze behoorden tot de EPDP' (Eelam People's Democratic Party) en dat ze zich niet verzetten tegen uw huwelijk met een moslimmeisje op voorwaarde dat U hen informatie zou verschaffen over uw zus. U weigerde. Diezelfde dag werd U vrijgelaten. Toen U thuiskwam zag U dat onbekenden uw ouders klappen hadden gegeven en een deel van de inboedel van de woonst hadden vernield. U vertelde uw ouders dat de daders mogelijk van de 'EPDP' waren. De volgende dag vertrok U naar Colombo waar U verbleef bij een vriend van uw vader. Op 20 februari 2005 viel het leger bij hem binnen. Uw identiteitskaart werd in beslag genomen en U werd opgepakt. U werd meegenomen naar een militair kamp en ondervraagd over veronderstelde 'LTTE'-activiteiten. De vriend van uw vader was intussen naar de politie gestapt om informatie in te winnen over uw arrestatie. U werd op 26 februari 2005 overgebracht naar het politiekantoor van Narayanpettiah. Een politieman insinueerde dat U zou kunnen vrijkomen tegen betaling. U werd vrijgelaten en de agent werd betaald. Op 28 februari 2005 bent U gevlucht uit Sri Lanka. U hebt op 4 april 2005 in België asiel aangevraagd. U hebt geen contact meer gehad met Sri Lanka uit vrees om afgeluisterd te worden.

B. Motivering

Niettegenstaande de initiële beslissing van het Commissariaat-generaal (CGVS) dat een verder onderzoek noodzakelijk is, moet in deze fase van de procedure worden vastgesteld dat U de hoedanigheid van vluchteling niet kan worden toegekend. Bij uw opeenvolgende verklaringen doen zich verschillende ongeloofwaardigheden voor. Aan uw relaas kan bijgevolg geen verder geloof worden gehecht. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) stelt U dat U, twee dagen nadat U voor het eerst door de leden van de 'EPDP' werd geslagen, werd gecontacteerd door een jongetje dat gestuurd was door Sonja. Die wilde U ontmoeten en jullie spraken af in een park vlakbij uw woonst. Ze wist dat U was geslagen en ze zei U dat ze zelf ook problemen had. Haar ouders hadden haar geslagen. U zei dat U niets meer met haar te maken wilde hebben. Ze voegde er aan toe dat ze niet wist wie de vier mannen waren die U hadden gekidnapt (gehoorverslag DVZ, p15). Er dient opgemerkt dat U hier in detail verslag uitbrengt van een laatste ontmoeting die U met Sonia zou hebben gehad omstreeks 12 januari 2005. Deze ontmoeting vond dus plaats tussen de twee ontvoeringen. Het is dan ook volkomen onbegrijpelijk dat U in het gehoor ten gronde op de vraag wanneer U Sofia voor het laatst hebt gezien, antwoordt dat dat was toen ze U ten huwelijk vroeg en in elk geval vóór uw eerste ontvoering op 10 januari 2005 (gehoorverslag CGVS, ten gronde, pp.05-07). Gezien het flagrante karakter van de contradictie en het cruciale belang van uw veronderstelde ontmoetingen met dit meisje is in het gehoor ten gronde dezelfde vraag nogmaals expliciet opnieuw gesteld. Op de duidelijke vraag of U haar nog hebt teruggezien na uw eerste ontvoering op 10 januari 2005, antwoordt U met een ondubbelzinnig neen (gehoorverslag CGVS, ten gronde, p.27). De discrepantie tussen uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal omtrent het meest essentiële element in uw asielaanvraag, uw relatie met Sonia, is dermate ernstig dat ze uw geloofwaardigheid terzake volkomen ondergraaft. Uw verklaring ten gronde dat U verward was omtrent de chronologie kan niet in rekening genomen worden (gehoorverslag CGVS, ten gronde, p.27). De tegenstelling tussen uw bewering dat U in detail met Sonia hebt gepraat over uw ontvoering en uw stelling haar niet meer te hebben gezien na uw ontvoering is daarvoor inhoudelijk te ernstig. Gevraagd naar wat nadere informatie met betrekking tot Sonia, haar familie en achtergrond weet U in het geheel niets te zeggen. Op de vraag wat haar familienaam is, zegt U dat U dat niet weet. Gevraagd wat de naam van haar vader is, zegt U dat U het niet weet. Gevraagd of ze broers en zussen heeft, zegt U dat U daar totaal geen idee van hebt. Gevraagd waar ze gewoond heeft nadat de 'LTTE' vele tienduizenden moslims uit het noorden verdreef, zegt U dat U dat niet weet (gehoorverslag CGVS, ten gronde, p.01). Gevraagd wanneer haar familie terug is gekeerd naar Valvedditturai blijft U weerom het antwoord schuldig (gehoorverslag CGVS, ten gronde, p.06). Het is opvallend dat uw kennis over de persoon Sonia en haar achtergrond buitengewoon vaag en weinig concreet is. Dat is bijzonder bevreemdend in het licht van haar cruciale rol in uw verhaal.

Gevraagd waar de afkorting 'EPDP' voor staat, zegt U dat U dat niet weet (gehoorverslag CGVS, ten gronde, p.1 3). Ingevolge uw beweringen twee keer te zijn gekidnapt door deze groepering en zegt dat uw actuele vrees in hoofdzaak op hen slaat is het wel heel opmerkelijk dat U niet weet dat 'EPDP', een overigens belangrijke politieke partij in Sri Lanka, staat voor de Eelam People's Democratic Party. U verklaart voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat U de dag van uw arrestatie in Colombo werd ondervraagd en mishandeld door drie soldaten die riepen dat uw zus bij de 'LTTE' zat (gehoorverslag DVZ, p15). Gevraagd ten gronde of de militairen U na uw arrestatie hadden gezegd dat uw zus lid was van de 'LTTE', zegt U herhaaldelijk en formeel van niet. Met deze ondubbelzinnige tegenstrijdigheid geconfronteerd zegt U dat U zich iets dergelijks niet kan herinneren (gehoorverslag CGVS, ten gronde,

p.23). Ingevolge voorgaande flagrante contradicties en andere vaagheden moet worden geconstateerd dat aan uw relaas geen geloof kan worden gehecht. Er moet dan ook worden geconstateerd dat uw asielaanvraag een bedrieglijk karakter draagt. Ter ondersteuning van uw relaas biedt U verscheidene documenten aan, waaronder een kopie van uw identiteitskaart, een geboorteakte, een legerpas, een identiteitsbewijs van het leger en een brief van uw vader en van het Rode kruis in verband met de schade die uw familie geleden heeft ingevolge de tsunami. Geen van de documenten is van rechtstreekse relevantie voor uw asielaanvraag en bijgevolg zijn deze documenten dan ook niet van die aard om de appreciatie van het Commissariaat-generaal omtrent uw dossier in een positieve zin te beïnvloeden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Geneve van 28 juli 1951) en bijgevolg niet als vluchteling kan worden erkend."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wijst op "*flagrante contradicties en andere vaagheden*" en komt tot het besluit dat verzoekers asielaanvraag bedrieglijk is.

3.2. Verzoeker begrijpt de reactie van het Commissariaat-generaal, maar wijt de tegenstrijdigheden aan verschillende interpretatie. Zo zou verzoeker bedoeld hebben dat hij Sonia "*binnen hun relatie*" niet meer ontmoet zou hebben na de eerste ontvoering, omdat "*het voor hem uit [was]*" maar dat hij wel nog met haar gesproken heeft over de ontvoering. Wat betreft de tegenstrijdigheid of het leger al dan niet naar zijn zus gevraagd heeft in Colombo, beperkt verzoeker zich tot het herhalen dat zijn zus bij de LTTE was en dat hij hierdoor extra problemen kreeg.

3.3. Verzoeker tracht de door de Commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdigheden te verklaren door een verduidelijking te geven van de feiten die het voorwerp waren van deze tegenstrijdigheden. De Raad stelt vast dat verzoekers pogingen tot het *a posteriori* bijsturen van zijn verklaringen geen steun vinden in het administratief dossier en dat de vastgestelde tegenstrijdigheden geen ruimte laten voor de nuanceringen die verzoeker *post factum* nog tracht aan te brengen. Verweerder is terecht van mening "*dat de vraagstelling aan verzoeker zeer duidelijk was. Zo verklaarde verzoeker tijdens het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij Sonia nog ontmoette na zijn ontvoering op 10 januari 2005 (zie gehoorverslag DVZ, p. 15). Toen verzoeker tijdens het gehoor ten gronde op het Commissariaat-generaal werd gevraagd wanneer hij Sonia voor het laatst heeft gezien, antwoordde hij dat dit was toen ze hem ten huwelijk vroeg, vóór zijn ontvoering op 10 januari 2005. Verzoeker ontkende uitdrukkelijk én herhaaldelijk Sonia nadien nog gezien te hebben (zie gehoorverslag CGVS, ten gronde, p. 5-8 en p. 27-28)*". In het kader van de asielprocedure draagt de kandidaat-vluchteling een verantwoordelijkheid, in die zin dat van hem wordt verwacht dat hij zo duidelijk en volledig mogelijk zijn asielmotieven weergeeft, zeker wat de feiten betreft die de kern van zijn asielrelaas raken (RvS 19 december 2006, nr. 166.028; RvS 27 september 2006, nr. 162.792). Uit het administratief dossier blijkt dat de vragen op het CGVS

niet voor een dubbelzinnige interpretatie vatbaar waren. De bestreden motivering wordt niet dienend weerlegd en blijft derhalve staande.

3.4. Over zijn onwetendheid over de achtergrond van Sonia, stelt verzoeker dat dit logisch is daar *“SONIA was in hem geïnteresseerd maar hij niet haar”*. Wat voorts zijn onwetendheid over de EPDP betreft, wijst hij op het feit *“dat hij weet dat ze samen werken met het leger en dat hij bang voor ze is, doch dat hij daarom niet moet weten, waar de afkorting voor staat”*.

3.5. Daar gelaten het feit dat verzoeker de betekenis van het acroniem EPDP niet voluit kan citeren, kan op zijn minst redelijkerwijze verwacht worden dat hij enige informatie kan verschaffen over het meisje waarmee hij regelmatig contact had en wie tenslotte aan de basis lag van zijn problemen met leden van de EPDP. Het feit dat verzoeker niet op de hoogte is van haar familienaam, noch van haar familiale achtergrond, terwijl ze uit hetzelfde dorp afkomstig waren en elkaar terugzagen in een vluchtelingenkamp waar ze *“veel met elkaar spraken”* (zie Dienst Vreemdelingenzaken), kan bijgevolg niet aangenomen worden. Dat hij niet in haar geïnteresseerd was, biedt geen aanvaardbare verklaring vooral niet nu verzoeker omwille van haar op de vlucht moest. Bovenstaande vaststellingen ontkennen het bestaan van verzoekers voorgehouden band met de moslimvrouw Sonia.

3.6. Verzoekers verhaal is incoherent en een aaneenschakeling van blote beweringen. Zo verklaarde hij dat zijn ouderlijke woning in december 2004 door de tsunami vernield was, waardoor het gezin naar een vluchtelingenkamp moesten verhuizen. Vervolgens verklaart hij echter dat zijn huis in januari 2005 binnengevallen werd door ‘onbekenden’ en dat hierbij zijn ouders werden geslagen en een deel van de inboedel, waaronder een TV en plantenpotten, werd vernield (zie gehoorverslag CGVS DB p.6-7). Deze tegenstrijdigheid bevestigt verder de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

3.7. In verband met de neergelegde brief d.d. 18 februari 2007, stelt de Raad vast dat dit document niet vergezeld is van een (eensluidend verklaarde) vertaling. Het stuk wordt dan ook op vraag van verwerende partij en conform artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet in overweging genomen.

3.8. De overige neergelegde documenten bevestigen verzoekers identiteit doch zijn niet van die aard de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas te herstellen. De documenten over de situatie in Sri Lanka zijn ondertussen achterhaald nu verzoeker ook ter terechtzitting erkent dat het militair conflict is beëindigd.

3.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker haalt aan dat hij ondertussen vernomen heeft dat heel zijn familie naar India gevlucht is, dat hij *“bij een terugkeer gedood zal worden ofwel door het leger ofwel door de LTTE”* en dat er ernstige redenen zijn dat hij wegens de *“bijzonder situatie die er op dit moment heerst in Sri Lanka”* een reëel gevaar loopt.

4.3. Verwerende partij legt een update neer over Sri Lanka van 16 juni 2009 “subject related briefing Sri Lanka. Militaire nederlaag LTTE. Einde gewapend Conflict” waaruit kan afgeleid worden dat het Tamilgebied in Sri Lanka niet langer valt onder het gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Verwerende partij meent dat verzoeker moet aantonen dat er redenen voorhanden zijn voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4, § 2, a en b. Verzoeker betwist niet dat de actuele situatie in Sri Lanka is geëvolueerd en de gewapende strijd in Tamilgebied is beslecht, maar meent dat nog onvoldoende duidelijk is hoe Sri Lanka zal evolueren in het bijzonder hoe de centrale overheid de Tamils zullen behandelen. Verzoekers advocaat wijst op de verschillende gewelddaden tegen Tamils in en rond Colombo.

4.4. Indien verzoekers advocaat meent dat de recente situatie in Sri Lanka niet toelaat te concluderen dat een Tamil geen vrees voor vervolging of ernstige schade zal lopen bij zijn terugkeer naar zijn land, maakt verzoeker zelf het bewijs hiervan onmogelijk door na te laten zijn voorgehouden verblijf in Sri Lanka alvorens zijn vlucht te adstrueren en ongeloofwaardige verklaringen af te leggen dienaangaande. Verzoekers verklaringen laten niet toe hieruit een recent verblijf in Sri Lanka af te leiden zodat niet kan worden aangenomen dat hij in de negatieve belangstelling stond van zijn overheid vooraleer asiel aan te vragen. Overigens legt verzoeker enkel kopieën van identiteitsdocumenten neer en laat hij na zijn paspoort voor te leggen. De Raad moet haar oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

4.5. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Verzoeker licht niet toe op welke wijze hij ooit problemen gehad heeft met de LTTE en in welke opzichten hij dit heden zou hebben. Dit klemt temeer daar verzoekers zuster zelf lid zou zijn van de LTTE en verzoeker net hierdoor beweert problemen te hebben met de EPDP en het leger. Hoe dan ook verzoekers beweringen worden door de actuele situatie achterhaald. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4.6. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig september tweeduizend en negen door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK